

РЕШЕНИЕ

№ 5554

гр. София, 04.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5414** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 01.02.2021г. по НАХД № 8440/2020г. на СРС, НО, 107-ми състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-008220 от 01.06.2020г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на Н. И. М. с ЕГН [ЕГН] за нарушение на чл. 95, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, пр.2 от ЗДвП административно наказание – „глоба“ в размер на 120 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от М. с оплаквания за неправилност и незаконосъобразност поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Излагат се доводи, че нито в АУАН, нито в НП е посочено, коя точно е хипотезата на чл. 95, ал. 1 от ЗДвП, което е довело до неясна правна квалификация и неточно фактическо описание. Счита се, че необосновано СРС е приел, че ако М. не беше предприел действия по отваряне на шофьорската врата, ПТП-то не би се било случило.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован се представлява от адв. Х., който изразява искане за отмяна на обжалваното решение. Претендира присъждане на разностите съгласно представен списък.

Ответникът – „ОПП“ – СДВР, редовно уведомен не се представлява.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не е налице наведеното касационно основание.

В производството пред СРС е установено, че на 14.05.2020г. около 11.00 часа жалбоподателят Н. М. управлявал лек автомобил „А. А6” с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока от Околовръстен път към [улица]. Пред номер 23 водачът М. спрял за престой, за да качи в автомобила си св. К. П.. След като спрял, водачът М. отворил шофьорската си врата. По същото време и на същото място св. К. Р. управлявал л.а. „Рено Лагуна” с рег. [рег.номер на МПС] . Движел се бавно, тъй като бил натоварен, с което създал колона от автомобили зад себе си. Заради опитите на автомобилите зад него да го изпреварват, св. Р. се отклонил надясно в лентата си за движение, за да даде възможност на автомобили да го изпреварят. Към момента на маневрата на св. Р. за отклоняване надясно, с което скъсил страничната дистанция между своя автомобил и този на св. М., последният бил отворил шофьорската си врата, и между двете МПС-та настъпил удар. На мястото на ПТП пристигнал екип на ОПП-СДВР, който разпитал двамата участници в ПТП, които попълнили декларации, бил изготвен протокол за ПТП, както и снимков материал. Бил съставен акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ за нарушение на чл. 95, ал. 1 ЗДвП, въз основа на който било издадено обжалваното НП № 20-4332-008220/01.06.2020г., с което на жалбоподателя на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП била наложена глоба в размер на 120 лева за нарушение на чл. 95, ал. 1 ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени. СРС е обсъдил свидетелските показания и е изложил подробни мотиви относно кредитирането им.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление са издадени от компетентен орган, без да са налице допуснати съществени процесуални нарушения, съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

По отношение на материалния закон, разпоредбата на чл. 95, ал.1 от ЗДвП гласи, че водачът и пътниците могат да отворят врата, да я оставят отворена, да се качват и да слизат от превозното средство, спряно за престой или паркирано, след като се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението. Нарушението е установено по безспорен начин, както от писмените доказателства - Протокол за ПТП, декларации от участниците в ПТП, Скица на ПТП, снимков материал, а така също и от показанията на разпитания актосъставител, св. П. и другия водач на МПС, които са кредитирани от съда като безпротиворечиви. Правилно СРС е установил механизма на

настъпване на произшествието, като е приел, че касаторът е отворил шофьорската си врата без да се увери, че няма да създаде опасност за участниците в движението, а в този момент св. Р. се е отклонил вдясно, за да даде възможност на другите участници в движението да го изпреварят, тъй като е бил натоварен, движел се е бавно и по този начин е скъсил страничната дистанция между управлявания от него автомобил и спрения за престой автомобил на касатора. С оглед на изложеното и при условия на съпричиняване по безспорен начин се установява извършеното ПТП, за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора на основание чл. 180, ал. 1, т. 1 пр. 2 от ЗДвП в размер, който съответства на характера на нарушението и обществената опасност с оглед факта, че в резултат на него е настъпило ПТП.

Неоснователни са наведените от касатора доводи за неясна правна квалификация на вмененото нарушение. Нормата на чл. 95, ал. 1 от ЗДвП съдържа 4 различни хипотези, които покриват всички възможни действия при спиране и отваряне на врата на МПС, с оглед на което за касатора не е останало неясно, за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Наред с това в АУАН и в НП се съдържа подробно словесно описание на нарушението, кореспондиращо с нормата на чл. 95, ал. 1 от ЗДвП, предвид което правото на защита на касатора не е било ограничено, противно на твърденията в жалбата. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, касаещи съставомерността на деянието, които нарушения да ограничат възможността на проверяваното лице да ангажира адекватно правната си защита, както и определения размер на наложената санкция съответства на обществената опасност и характера на нарушението.

Въззивният съд е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за конкретния случай обстоятелства, излагайки ясни и убедителни мотиви в подкрепа на крайния извод за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, поради което обжалваното решение следва да се остави в сила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20028972 от 01.02.2021г. по НАХД № 8440/2020г. на СРС, НО, 107-ми състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.